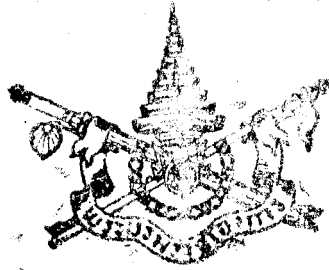

๕๗๖

ตอนที่ ๕๗ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ ตุลาคม ๒๔๗๔

พระราชบัญญัติ
กู้เงินในประเทศ
พุทธศักราช ๒๔๗๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๔)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

๘ ตุลาคม ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๕๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรกู้เงินในประเทศ
เพื่อการใช้จ่ายในราชการ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
กู้เงินในประเทศ พุทธศักราช ๒๔๗๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐบาลมีอำนาจกู้เงินโดยวิธีออกตั๋วเงิน
คลัง เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท เพื่อการใช้จ่าย
ในราชการ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี.